

SIPOS NIKOLETT*siposniki94@gmail.com*

Angol–magyar

Osztatlan, 10. félév

Pannon Egyetem

Modern Filológiai és Társadalomtudományi Kar

Témavezető:

*Kovács Gábor**egyetemi adjunktus, PE MFTK***Történetképzés és perspektíva George R. R. Martin *Trónok harca* című regényében**

Dolgozatomban George R. R. Martin *Trónok harca* című regényét vizsgálom. A *tűz és jég dala* című regénysorozat az elmúlt két évtizedben egyre növekvő népszerűsége tett szert – feltevésem szerint ez nem csak a cselekménynek és a kulturális menedzsment reklámtevékenységének köszönhető: a szöveg egyedi felépítése, a szövegvilág poétikai alakítása, a szöveg elbeszélés-technikai sajátosságai mind nagy szerepet játszhatnak abban, hogy a könyvsorozat hatalmas sikereket tudhat magáénak.

A mű elemzése során több felismerésre jutottam, melyek közül az első az elbeszélést mint világalkotó eljárást jellemzi. A felismerések kifejtéséhez a legcélravezetőbb elméleti kiindulópontnak Kenneth Burke *Four Master Tropes* című esszéje tűnt. Tanulmányában négy mestertrópuszt nevez meg: a metaforát, a metonímiát, a szinekdochét és az iróniát. A regény szövegében mind a négy mestertrópus előfordul, az első három azonban a szavak szintjén felül egy nagyobb egészben is megjelenik. Burke a metaforát a perspektíva eljárásával helyettesíti: a regényben ez a fejezeteken keresztül válik láthatóvá, hiszen minden fejezetcím azt a szereplőt nevezi meg, akinek a szemszögén keresztül olvashatjuk a történetet. Ezen felül mindegyik név egy sajátos metaforát hordoz magában, amely sokat hozzáad az adott karakter értelmezéséhez. A metonímia a redukció eljárásán keresztül mutatkozik meg a regényben, hiszen az egyes fejezetek önállóan (is) képviselik az általuk megjelenített világot. A szinekdoché és a reprezentáció szintén a nézőpontok szempontjából fontos: a regény bonyodalma és konfliktusai ugyanis mindig csak egy-egy karakter tapasztalata alapján fogalmazódnak meg – ezekből az elszórt információkból és töredezett reprezentációból kell kialakítania az olvasónak a történet és a hatalmi harc egészét. Dolgozatomban Bran Stark három fejezetét elemeztem. Az első fejezetben bemutattam Bran speciális helyzetét, aki az olvasó egyfajta alakmásaként értelmezhető a történetben. A második fejezet elemzésében még egy szemponttal alátámasztottam az olvasó és Bran különleges kapcsolatát, a harmadik fejezettel kapcsolatban pedig kitértem arra, hogyan mintázza a fiú zuhanása a szöveg narratív eljárását.

Munkám utolsó fejezetében megvizsgálom, hogyan jelennek meg a fentebb említett trópusok a szöveg szintjén, és milyen funkcióval rendelkeznek.